

- ב. תנאי המשק, השיכון, האספקה והטיפול, שהיו לקויים בדרך כלל במשקי ההתישבות החדשה.
4. במידה וניתנו לבקר תנאים טובים יותר, אשר הקלו על קשיי ההסתגלות לתנאים החדשים היו התוצאות טובות יותר.
5. ההפסד בבקר בשנה הראשונה היה גדול והגיע ל-25% בערך ממספר הראשים שחולק.
6. הבקר שנשאר עוד במשקים הוא במצב טוב. כ-90% מהפרות התעברו ובחלקן כבר המי לייטו שנית.
7. התנובות הפעם, אחרי ההמלטה השניה, עולות בהרבה על אלה של השנה הקודמת ומניחות את דעת בעלי הפרות.
8. גם לאחר המלטה שניה בארץ נתגלה מספר פרות עם תנובות נמוכות ויהיה צורך לחסלן ולהוציאן מהמשקים.
- ה. עפרוני

את לחיתוך תחמיץ

עם רבוי תחמיצי החורף מצמחים בלתי קצורים נתקלו במשקים בקושי לחתכו כדי להוציאן מן המיכל. הננו נותנים בזה תמונה של את שהותקן באחד המשקים כדוגמת האת ההולנדי והעבודה בו השביעה את רצון הרפתנים. הוא הותקן מאת חפירה ישר. הצד התחתון הושחו בשני שיפועים וידית העץ הוחלפה בצינור של 1" ובאורך של 1.8 מ'. השימוש בכלי, הוא כמו ב"בלמינה" במחצבה: הנפה במאונך לגובה והטלה עם כל משקלו לתוך התחמיץ. (ידית האחיזה המופיעה בתמונה היא מיותרת ואף מפריעה).

השמעת מנות גדולות של מזון מרוכז בתקופת ה"הכנה" על התנובה ובצקת העטין

באוניברסיטה של אילינויס האביסו 9 פרות במשך ששת השבועות שעד ההמלטה במנות של 2¼, 3.1, 4, 4.5, 5 ו-5.5 ק"ג מזון מרוכז ליום. גם תשע מבכירות הועמדו בניסיון והואבסו: 1.8, 2¼, 2.7, 3.1, 3.6 ו-4 ק"ג מזון מרוכז במשך ששת השבועות שלפני ההמלטה. מנת המספוא הגס היתה: שחת אספסת לפי היחס של 1.5 ק"ג לכל 100 ק"ג במשקל הגוף ותחמיץ תירס בכמות של 2 ק"ג לכל 100 ק"ג במשקל הגוף.

קבוצות הבקורות. 8 פרות ו-9 מבכירות, קיבלו מספוא גס כנ"ל ללא כל תוספת של מזון מרוכז.

לאחר ההמלטה הואבסו כל הבהמות שבניסוי זה במזון מרוכז בהתאם לנורמות של מוריסון. במשך 84 הימים שלאחר ההמלטה לא התבלט הבדל של ממש בהנבה בין הקבוצות שניזונו באופן שונה בתקופת ההכנה, ואשר לבצקת העטין, שהוערכה לפי העין ומדידות, גם היא לא הושפעה בצורה ניכרת על ידי המנות הגדושות של מזון מרוכז; ורק אצל המבכירות, שנהנו ממזון מרוכז, בלט ההבדל בבצקת העטין.